

Förenklad taxering?

Onekligen måste mången fråga sig, om man menar vad man säger, då man föreger, att de nyligen beslutade ändringarna i kommunalskattelagen skulle innebära ett förenklat deklarations- och taxeringsförfarande. Motsatsen synes snarare bli resultatet.

Inkomst av tjänst sammanslås med större delen av inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet, men det kan väl smälla lika högt, om summorna föres in på den ena eller den andra raden. Däremot förefaller det kunna bli lite svårare att rättvist avväga avdragen.

Det kan inte hjälpa stort, att dessa avdrag från inkomst av tjänst skall avrundas uppåt till jämna hundratal kronor och att alla ska få avdrag med minst 100 kr. Eftersom det är många, som förut inga avdrag alls haft, blir det ju för dem alltid en om än enkel subtraktion. Och för alla dem som förut endast haft ett cykelavdrag om vanligen 60 kr. kan det just göra det samma, om de och deklARATIONENS granskare har att dra av 100 i stället för 60 kr., fast det ju förstås blir lite lägre skatt.

Man kan väl förmoda, att många kommer att försöka komma en femma eller tia över det jämna hundratalet, ja det räcker ju med en krona, för att få avdraget höjt till nästa jämna hundratal. Inte kommer det i så fall att underlätta och förenkla taxeringen.

Inkomst av kapital skall vara skattefri till ett belopp av 100 kr. (resp. 200 kr. för makar). En ny visserligen enkel subtraktion. Redovisning och granskning av kapi-

talinkomster kommer man ju därför inte ifrån. Liksom i fråga om avdraget från inkomst av tjänst blir det ju dessutom taxeringsmyndigheternas uppgift att se till, att avdragen verkligen kommer den skattskyldige till godo, ifall han råkat glömma dem. Sådant händer.

Försäkringsavdraget, i och för sig skattemässigt fullständigt omotiverat, har höjts och skall i viss utsträckning medges alla. Summans höjning kan ju i och för sig inte betyda någon förenkling och än mindre att ett helt nytt avdrag införes, som nämnderna också har skyldighet att tillse, att det göres, om deklARANTEN ej själv gjort det.

Inte heller kan man säga, att det blir så förfärligt mycket enklare att avrunda till jämna hundratal än till jämna tiotal, men det kan åtminstone tänkas något förenkla debiteringen.

Vad vinner man då på denna ”reform”? Ja, ur förenklingssynpunkt såvitt man kan se platt ingenting. Men en del skattskyldiga bör ju få en aning lägre skatt, ifall utdebitering och uttagningsprocent kan hållas oförändrade. Men hade det inte varit enklare att höja och avrunda ortsavdragen, som alltjämt rör sig med tiotior? Visserligen kunde alla då fått något sänkt beskattningsbar inkomst och inte som nu slumpvis en och annan i ofta samma inkomstläge. Men hade det varit något allvarligare fel?

Håller man på att på detta sätt ”förenkla”, blir deklARATION och taxering allt mer en knappologi, som endast få behärskar, åtminstone i både princip och praxis.